

Parshat Ki Tavo- Simcha in Avodat Hashem

1. דברים פרק כ"ח

(מה) וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל-הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וַיִּדְפוּךָ וַהֲשִׁיגוּךָ עַד הַשְּׁמָדָה כִּי-לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵר מִצְוֹתַי וַחֲקֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי: (מו) וְהָיוּ בְךָ לְאוֹת וּלְמוֹפְתִים וּבְזִרְעֶךָ עַד-עוֹלָם: (מז) תַּחַת אֲשֶׁר לֹא-עֲבַדְתָּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב מְרֵב כָּל:

45) All these curses shall befall you; they shall pursue you and overtake you, until you are wiped out, because you did not heed the LORD your God and keep the commandments and laws that He enjoined upon you. (46) They shall serve as signs and proofs against you and your offspring for all time. (47) Because you did not serve the LORD your God with joy, and goodness of the heart, through the abundance of everything,

2. אלשיך שמות ל"ב:י"ח

עוד אפשר הורה כי כאשר עיקר עבודת שמים היא העשותה בשמחה ובטוב לבב שנא' (דברים כ"ח:מ"ז) "תחת אשר לא עבדת כו" כן בעוברי רצונו ית' החוטא ומתעצב יש לו תקוה לשוב ליתקן אך השמח בעונו אבדה תקותו ח"ו..."

3. רבנו בחיי בן אשר שם:מ"ז

תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה- יאשימו הכתוב בעבדו השי"ת ולא היתה העבודה בשמחה, לפי שחייב האדם על השמחה בהתעסקו במצות, והשמחה במעשה המצוה מצוה בפני עצמו, מלבד השכר שיש לו על המצוה יש לו שכר על השמחה, ועל כן יעניש בכאן למי שעובד עבודת המצוה כשלא עשה בשמחה, ולכך צריך שיעשה אדם המצות בשמחה ובכוונה שלמה...

"because you did not serve the Lord your G'd joyfully."
The Torah accuses people who do serve G'd not to have done so joyfully. A person is obligated not merely to carry out G'd's instructions but to do so gladly, in a happy frame of mind. Joy when performing any of G'd's commandments is considered as fulfillment of a commandment by itself, meriting additional reward. This is why one may be punished for failing to perform the commandments with a joyful heart. This is why the Torah requires that its commandments be performed with full intent and joyfully.

4. שם משמאל

תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, כבר תמהו ע"ז בספ"ק שבשביל שלא היתה העבודה בשמחה יגיע להם עונש גדול כ"כ, ועוד הרי אמרו ז"ל יומא (ט"ז מקדש ראשון מפני מה חרב מפני שהי' בו ע"ז ג"ע שפ"ד, ומקדש שני מפני שהי' בו שנאת חנם, ואין זכר לעבודה בלי שמחה... אבל אם מעשי מצותיו הם בלי התפעלות ורגשת הנפש והוא מהעדר השמחה, כי הנפש היא מהעליונים, ובעליונים הכל הוא בשמחה ואין שם עצבון, וכל המעשים שבהעדר השמחה, בהכרח שאינם בהתפעלות ורגשת נפש, שוב אין לו במה להתאחד בכלל ישראל, כי חבל הכוסף הוא רגשת הנפש נעדר במעשיו, וע"כ נשאר פרטי, ובלתי אפשר לו לקיים כל המצות ונשאר מחוסר אבר וכל מעשי עבודה אינם כלום:

5. רש"י שם:מ"ז

(א) מרב כל - בעוד שהיה לך קל טוב

6. פרקי אבות פרק ד

(ט) רבי יונתן אומר, כל המקיים את התורה מעני, סופו לקימה מעשר. וכל המבטל את התורה מעשר, סופו לבטלה מעני:

9) Rabbi Jonathan said: whoever fulfills the Torah out of a state of poverty, his end will be to fulfill it out of a state of wealth; And whoever discards The torah out of a state of wealth, his end will be to discard it out of a state of poverty.

7. דברים ח:א-יד

(יא) השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקותיו אשר אנכי מצוה היום: (יב) פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת: (יג) ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: (יד) ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:

(11) Take care lest you forget the LORD your God and fail to keep His commandments, His rules, and His laws, which I enjoin upon you today. (12) When you have eaten your fill, and have built fine houses to live in, (13) and your herds and flocks have multiplied, and your silver and gold have increased, and everything you own has prospered, (14) beware lest your heart grow haughty and you forget the LORD your God—who freed you from the land of Egypt, the house of bondage;

8. משך חכמה שם כח:מז

תחת אשר לא עבדת וכו'. והסבה לזה שלא עבדת הוא מחמת שהיה לך שמחה וטוב לב מרוב כל, ואל תשמחי ישראל אל גיל כעמים, שמריבוי הטובה שמחים, לא כן נתן לך ד' שצריך לחיות בהסתפקות, והרוב כל משמחה וטוב לב, וכמאמרם ז"ל איזהו עשיר השמח בחלקו, וכמו שאמר לעיל ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ד' אלודיך, שזה צריך להיות השמחה כיון שד' נתן לו ודאי מצא חן בעיניו והגון לפניו, וע"ז ישמח.

9. אלשיך דברים כח:מז

באו עליך כו. הנה כתבנו למעלה כי ב' סוגי בני אדם היו בישראל. (א) בלתי שומעים בקול ה' לשמור ולעשות ומזה נמשך להם לעזוב את ה' ולעשות את הרע בעיניו בכל מצות אשר לא תעשינה ואשמו. (ב) סוג אחר בלתי עושים את הרע כ"א אדרבה היו עושים את הטוב ומקיימים מצות בישראל וגם המה לקו בכלל עושי הרעה. והנה על סוג הראשון דבר עד כה את כל המכות הנאמרות עד כה... והשיגוך עד השמך כי הסוג הזה יגיעו עד ההשמד ואיזה הוא הסוג הראשון שהיא כי לא שמעת בקול ה' לשמור כו' כי יגיעו עד גדר השמד. אך סוג האחר שקיימו מצות בישראל אל יגיעו עד גדר זה רק יצר להם בעצם גם המה וש"ת גם מציאות צרה לא תבא עליהם כי עבדו את ה'... ואומר להם תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה כו